

Czilczer Olga EGY LEPKESZÁRNY NESZTELEN

Alvó tájak regényét éjjélekgig faltam
negyvenes égőmnél mely
telt fogyatkozott sőt megtörtént
hogy áramszünetre az áramszünet
meg a képzeletre bízott folytatást
végekifejletet vaktában utaztam
ha egy felhő úszott holdam elé

vagy hallgathattam a korongon felejtett
éjszakát a szél s az elemek
párbeszédét elsötétedő
sorok mögül kezem
gyertyáért botorkált gyufáért

Egyszer dombos lejtő másszor sík
volt a tájék zombékok dűnék
becézte parttal homok omló húsán
sziklán a lakoma fognyomai
a csonkig égett gyertyán
tűzet ugrott egy árnyék vagy átsuhant
egy lepkeszárny nesztelen
vigyázva fel ne ébressze tájaim